

vestigd was. Die stang was, aan de voorzijde van het lichaam, vermoedelijk geklonken over een platten ijzeren ring en in dat geval ligt het voor de hand, dat bij het weghakken van het klinksel, hetgeen noodig was om het beeld te kunnen afnemen, de rand van het rolgeschrift de beschadiging opliep, die daar te zien is. *Mogelijk* brak toen ook de linkerhand af, die verloren ging.

Zulk een hekbeeld moet, in verband met de strook van het schip en de helling van het hek — die echter veelal overdreven wordt voorgesteld — een gering vooroverhellen den stand hebben. De houding van het beeld komt daaraan tegemoet, door buiging van een der knieën, hier de linker, en het iets vooruit brengen van dien voet; toch is daarbij een steun-stang aan den rug noodig. Van zijn oorspronkelijke standplaats weggenomen, moest het beeld echter los op zijn voetstuk kunnen staan en dit kon worden bereikt, door van de achterzijde uit aan de basis een wigvormig gedeelte van doelmatige grootte, weg te hakken; en nu is 't wel opvallend, dat, bij vergelijking der afbeeldingen van vóór- en achterzijde, de gewaadsplooien aan de achterzijde eindigen in een abrupte lijn die niet in harmonie schijnt met den stijl van het beeld en de bewerking aan den voorkant.

Aan het beeld zelf zouden zulke en meerdere vraagpunten zijn te toetsen en mogelijk tot bevestigende beantwoording kunnen worden gebracht.

Het voetstuk, waarschijnlijk van inheemsch, Japansch hout, dat zeer sterk door houtworm blijkt te zijn aangetast, is stellig wel door een Japansch kunstenaar bewerkt, in den uitstekend geslaagden vorm en habitus van een gelaagd, geknikt en verweerd steenblok.